مسئولىتىدىر بودىم

تحلیل عضویت ایران در هیأت رئیسه «زنان سازمان ملل متحد»

این حاصحنه عمل است

همراه با یک نگاه تاریخی به جنبشهای زنان پس از انقلاب کبیر فرانسه

🖊 همین صفحه و صفحه ۱۱

مبهه زندگی من . نرکهاهم فردگراتر شدند

اجتماعی همیشــه جزو لایههای پنهان جامعه باشد. شرایط ویژه فرهنگی و اجتماعی بر سبک ندگی مردم اثر گذاشته و همین باعث شده تا ر کی رک که هستند را نشان ندهند. همین آنها چیزی که هستند را نشان ندهند. همین تظاهر، بــه زندگیها حالت تصنعــی می دهد، ر . افرادرااز همدیگر دور می کند و باعث می شود تا عدهای همیشه نگران نقد شدن رفتار شان باشند نگرانی از نقد، کُم کم در بین مردُم هُراس ایجادمی کندو به تبع نقداجتماعی روز به روز کمرنگ تر می شبود. این تظاهر و رفتار دوگانه ایرانی که ایسن روزها به حالت عبادت در آمده، ریشههای تاریخی زیادی دارد. رفتار حکومتها باعث شده تا افراد چیزی غیر از خود واقعی خود باشند.از طرفی پنهان کاری همیشه بانقدپذیری ر تعارض بوده است. بعطور مثال اگر به کسی که رفتار اجتماعی نادرستی دارد انتقاد شود، آن فرد به جای اصلاح اصولیی اخلاق خود، داد اجتماعی مناسبی دارد. اصولااف راد در مقابل نقدهای اجتماعی و نه شخصی، جبهه دارند و مخواهای مبرا می تند ال ته آداد نقت که از هر خطایی مبرا هستند. البته آداب نقد کردن و به خصوص نقد اجتماعی بسیار مهم است. نقد اجتماعی باید طوری باشد که کچروی رااصلاح کندو عمومیت داشته باشد. متاسفانه جامعه ما پیش از آن که به ر فتار اجتماعی افراد نگاه کند، به ر فتار شخصی

ر در کرد کرد. اجتماعی و نقد شخصی را متوجه شویم و برای آن مرزی قایل شــویم شــاید بتوانیم اوضاع را

کمی بهتر کنیم ما باید بپذیریم که برخی افراد در رفتارهای شخصی خود آزاد هستند و دلیلی هم ندارد که بــرای ما توضیح دهند چرااینگونه

رفتار می کننداماً برخی رفتارهای اجتماعی نیاز به بازنگری دارد و تا زمانی که این بازنگری ها

صورت نگیر د جامعه ایرانی، یک جامعه با آستانه نقد پذیری پایین است که افراد در آن به جای

شرايط خاص جامعه ايراني باعث شده تا نقد

گفت و گواز یکدیگر فرار می کنند. اما شاید بد نباشد در همین یادداشت کوتاه و حالا که فرصتی پیش آمده تابا نقد، اولین ر ۔ ۔ ۔ ۔ گی۔ گی۔ گام های اصلاح یک رفتار اجتماعی رابر داریم به انتقاداز همین بی هویتی و چندلایه زندگی کردن ایرانیها بپردازیم که روز به روز بیشتر میشود. مسألهای که نیاز به یک ریشه یابی عمیق دارد و باید پیگیری شود.این که چرامردم ما تااین حدبه سورت تعمدی تلاش می کنند که چیزی خلاف خود واقعی شان باشند. آیا برای رسیدن به پاسخ این پرسش باید سراغ بی اعتمادی آنهار ابگیریم یا رفتارهای چندگانهشان را بررسسی کنیم؟ ظاهر سازی مسأله مهمی است که اگر به صورت ریشهٔ ای به آن پرداخته نشودمی تواندار کان یک جامعه راست کند. تظاهر که متاسفانه این روزها اتفاقا به طرز عجيبي بامسائل سنتي پيوند پيدا دست پیداکند.اعتمادکردن قشر دیگری از مردم به ظاهر هم باعث شده تا آسیب های اجتماعی بیشتری در جامعه داشته باشیم چرا که عده ای ظاهرسًازی می کنند و عده دیگری گول همین ظواهر را می خورند همین دوگانه عمل کردن، جامعه را دچار هرچومرج می کند و تبعات بدی برای جامعه ایجاد می کند. در هرحال ما باید به این نکته توجه کنیم که اگرچه نقد اجتماعی یه به ضرر خیلیها تمام خواهد شد اما باید فعالان اجتماعی به آن بپردازند و ســعی نکنند خیلی ساده وسطحى از كنار أن عبور كنند.

طرحنو - فسروغ فکری | ایسران، عض درئیسه «زنان سازمانملل» شد. این _ ر _ _ - ردن سازمان ملل» شد. این خبر کوتـاه در هفته گذشــته بازتابهای گســته دهای اله - ا ایران در هیأت ئیسه زنان ملل را انتخاب ادرستی میدانہ

نادرسی می دانست. در جریسان رأی گیسری بسرای انتخاب هیآت رئیسته این سسازمان اما از ۵۳ عضو حاضر برای اقیانوسییه و آسیا، کشورهای ساموا و امارات متحده عربی ۵۳ رأی کسب کردند، ترکمنستان و پاکستان با ۵۲ ر ر اُی در ردههای بعدی قرار گرفتند و ایران با ۳۶ رأی توانست به عضویت هیأترئیسه نهاد زنان سازمان ملل متحد در آید. اتفاقی که حَضُور ایراُن را از سال ۱۶ °۲، به مد، ۳ســال در این سـ مت تضمین می کند و استان ورین ستخت مصنین می معاو ایران از ابتدای سال ۲۰۱۶ می تواند در هیأت رئیسه سازمانی حضور داشته باشد کـه از جملـه اصلی ترین اهدافس از بین ردن تبعیضهای جنسیتی اعمال شده علیه زنان و دختـران، کمک بـه افزایش قدرت زنان در جامعه و رسيدن به برابري

سازمانهایی در داخل کشور است و از ین حیث برخی از فعالان صرف عضویت در چنین سازمانهایی را عامل بهبود وضع ر پی کی در داخل نمی دانند. چنانچه «جلوه جواهری» فعال حقوق زنان، حضور ایران . ر رک در هیأترئیسه این سازمان را همچنان که گامی به جلو میداند، دارای جنبههای تبلیغاتی گسترده دانسته و به «شهروند» می گوید: «در گام نخست باید آن را یک فرصت برای داخل دانست اما شخصا بر ۔ ن امر معتقدم کے جنبہ تبلیغاتی چنین یں ر کارھایی بسیار بیشتر از جنبه عملیاتی آن

کردهایم و همین باعث شده تا شرایط در ر یار ۰۰ یی -چندسال گذشته بدتر شود. در زمینه اشتغال، قوانین سخت تر شده. در زُمینه آموزش هم وُضع بر همین منوال

زن و مرد بهعنوان همکارانی برای توسعه جامعه، حقوق بشر، فعالیتهای انسانی، صلح و امنیت است. نگران کننده است. در زمینه خشونت علیه زنان هم هیچ اقدام عملیاتی صورت نگرفته و همچنان قوانین محکمی برای حمایت وجود ندارد. از این رو صرف عضویت در یک در ایس میان اما آنچه حایسز اهمیت ست، تأثیر حضور و عضویست در چنین نهاد بین المللی یا حضور در هیأترئیسه آن نمی تواند موجبات خوشــحالی ما را فراهم آورد و ما را امیدوار سازد اما از آنجایی که چنین کاری ما را موظف به ارسال گزارش و پیگیری های مکرر می کند، رار کی ہے۔ یہ باید ہے آن توجه عمدهای داشت. اما اگر بخواهیم واقع گرایانه ہے فعالیتھا و اثرات این سازمانها نگاه کنیم، شاید باید گفت " چنین نهاُدهایسی اثراتی که ما از آنها انتظار داریم را ندارند و در حقیقت وجه تبلیغاتی آنها بسیار بیشتر است. از سویی اثر گذاری سیاستهای بین المللی نیز در آنها بسیار عیان است و به همین دلیل من همواره با کمی بدبینی با آنها مواجه می شوم.» است. باید کارهای ســـاختاری انجام شود اما ما سالهاســت که تنها بــه روبنا توجه

ZIPO

عازمان ملسل درسسال ۲۰۱۰ ر بر الى تأسيس شد كه پيش از درحالي تأسيس شد كه پيش از ن براي رفع تبعيضها تلاشهاي ـ تردهای شـکل گرفته بود. سـازمان

است و در هر دو زمینه اخبار موجود بسیار نگران کننده است. در زمینه خشونت علیه

مس صوف تعسمین سدرمای بدود ته درصدد رفیع تبعیض ها برآمید و از بدو تأسیس خود درسال ۱۹۴۵ میلادی تلاشهای گستردهای را در این خصوص با تشكيل اين سازمان وضع حقوقي زنان سر، ں ر ــأله تبعیضها همزمان با بهبود يافت و مس . دیگر موضوعات مطرح شــده در ســـازمان .. ر ر ر ر ... ملل، مورد توجــه همه دولتها قرار گرفت و موجب پدید آمدن اســناد بینالمللی در

ر ربی بی بی تضمین حقوق زنان شد. منشور ملل متحد نیز، اولین ســند بینالمللی الزامآور است ر رین که تساوی زن و مرد را برای دولتهای عضو سازمان ملیل متحد، به صورت واضح و آشکار ذکر کرده است و از ۱۶۰ ه امضاء کننده منشــور ملل ما ۰ ... ۴ نفـر زن بودهاند. اما پس از آن، ســازمان ملل در راستای رفع تبعیضها به تأسیس «کمیسیون مقــام زن ملــل متحد» که نهـادی وابسـته به شــورای آقتصــادی و اجتماعی ملل متحد اســت درسال ۱۹۴۶ مبادرت ورزید.

ملل خـود نخســتين ســازماني بــود كه

ادامهدر صفحه ۱۱

Tarheno@shahrvand-newspaper.ir : ارتباط با گروه طرح نو:

كاش

این روز هاشاهدهستیم که سگ کشی بی رحمانه با تزریق در شیراز، کشیدن جسد سگ روی آسفالت در مشهد، شیکنجهدادن حیوانات در سر کها، فلاکت حیوانات در باغوجش ها و کشتار آنها در شهر و طبيعت باعكس العمل شديد حيوان ر در این مواجه می شود. باید توجه کنیم که این جامعه همان جامعهای است که بریدن دم گربه، آتشزدن موش و گربه، سنگ و چوبزدن به سگ، گریه و کلاغ و فرو کردن پای گریه در پوست گردو و تشتک شیشه کوکا تاچندسال قبل در میان برخی

از آدمها تفریح محسوب می شده است. حقیقت این اســت کــه پس از ســال ها تلاش و كوشــش فعالان حقوق حيوانات، امروز شــاهد تەشدن تابوى حقوق حيوانات وورُودمباحث مربوط به حقوق حيوانات به رسانه هاو سطح جامعه

نگرش نســبتا آزاد دولت فعلی به فعالیتهای مدنی و خواسته های مر دمی، ساده شدن از تباطات در دنیای مجازی، افزایش اطلاعات و روند گردش اخبار در شبکههای مبتنی بر تلفن همراه و همه گیــر شــدن جنبشهــای عدالتخــواه حتماعي إزغرب تا شرق باعث شدهاند تا مخالفت باتبعیضهای سه گانه بسیار بیشتر از دو دهه قبل در رفتار اجتماعی و خواستههای شهروندان ایرانی ربر دیده شود. مخالفت با تبعیض نژادی(نژادسالاری بــا Racism و مخالفــت با تبعيض جنــ مردســالاری یاSexism) مواردی هــ چنددهه قبل سخن گفتن از آنها بالبخندو تمسخر پ همراه بود، چرا که تلاش می کر د باور های رســوب كردُه در اُذهانَ رامبنى بربرترى مردبه ز سيّاه، فأرس به غيرفارس و ... تغيير دهد. اين روزها ت سخن گفتن از برتری براساس رنگ پوست، نژاد، ملیت و جنسیت برای قاطبه مردم ایران - همانند مردم ساير كشــورها-نهتنها ضدارزش ه می شود که با عکس العمل حاکی از ارتقای سطح . ش مردم نیز مواجه میشــود. در یکی، دو دهه اخیــر مخالفت باســومین نمونــه تبعیض یعنی تبعیض گونهای (گونهســالاری یا Speciesism) نیز به جامعه ایرانی وار د شده و با مثال های آغاز بحث در بر خـورد مردم با نقض حقـوق حیوانات می توان امیدوار بود که ایران در حال گذار از یک نامعه حیوان ســـتیز به یک جامعه حیوان دوست است. نمونه این جوامع را در غرب شاهدیم و جالب اینجاست که ایران و ایرانی از ایران باستان تا ایران اســـلامی شده، شـــهره حیوان دوس اخلاقی باحیوانات بوده است.

سابقه حقوق حيوانات درايران شایدامروز کے کشتارچیان حیاتوحش و

بیمانـکاران سـگکش،از برخوردهـای مردمی احساس تسرس و تسلاش می کنند تخلفسات و ِ ذالتھایشــان را بُرای ســودی اندک (چند کیلو گوشت شــکار یا چندهزار تومان پول سگ کشی) مخفيانه تر انجــام دهند، شــنيدن اين كه حقوق حيوانات تاً همين ١٠ســال قبـــل در ايران تابويي یر سخت بود، باور پذیر نباشد. خاطرم هست در سال ۱۳۷۴ کـه در یکـی از ارگانهای دولتـی از واژه «حقوق حیوانات» استفاده کردیم، کارمند پشت میز تمام قد ایستاد و قلدر مآبانه اتهام «جاس ر حدرد به مجسوسی آمریکا و اســراییل» را بر زبان جاری کردا ۱۰سال بعدتر و دُر سالُ ۱۳۸۴، شُرايط تفاوُت اساسي كرده وداماهر مطلبي كه شامل واژه «حقوق حيوانات» بود و برای انتشــار به رســانهٔای ســپرده میشد، به محبت سے دبیران، دبیران و مدیران مسئول رسانهها، به تیغ ادیت و ویرایش (بخوانیا نوازش میشد. امروز و در سال ۱۳۹۴ دیگر چند ورس ہی۔۔۔ ســالی اســت که این تابو برچیدہ ن مسئولان در سخن گفتن از «حقوق حیوانات» از هم پیشی می گیرند تابه روزتر، متمدن تر، معقول تر و اخلاق مدار تر باشند. اگر قبل از انقلاب یک انجمن خوشـنام برای دفاع از حیوانات بود و ِ فاه حيوانات تنهـاحيطه فعاليتش بودكه آن هم . با انقلاب تعطیل شد و دیگران نامش را برای خود نبت کردند، امروز گروههای آگاه و مطلعی مشغول فعاليت در حيطه دفاع إز حيوانات هستند كه نه تنها از بحث رفاُه حيوانات (كه در عذا دادن و ناز و نوازش کردن تجلی می یابد) گذر کردهاند، که فعالیتشان صــورت رســمی و عالمانه در حیطــه حقوق حیوانات، از تئوریهای بــه روز حقوقی و اخلاقی ــر - ر روی برای برای در این در می در تا دانش گرفته تا آمــوزش عمومی و ارتقای سـطح دانش و فرهنگ جامعه و اقدامات عملیاتی چون امداد و . ر نجات اصولی، بازپروری و رهاســـازی حیات وحش و حیوانات را شــامُل می شــود. در یک کلام امروز »حقــوق حُيوانات» در ايران تابو نيسـت و يكي از خواستههای جدیداجتماعی به حساب می آید؛اما... ادامه در صفحه ۱۰

